

i Folketirken eller — jeg vilde hellere sige — uden for Folketirken? Det er i mine Tanker Feilen ved hele dette Lovforslag, at det under Begrebet „Folketirken“ skaber en ny Folketirke, der ikke er nogen Folketirke, men gaaer i en ganske anden Retning end den, hvori Folketirken hidtil er gaaet og efter den foreliggende Tradition vil og skal gaae. Men just for at løse alle disse Spørgsmaal, forekommer det mig, at det maa staae som mere og mere paafrængende nødvendigt, ærligt at arbejde hen til at faae § 75 i Grundloven fuldblyndet paa en saadan Maade, at slige Løve eller slige Spørgsmaal, som det her foreliggende, samtidig dermed kunne være løste. Her at løse dette Spørgsmaal enestaaende i en saadan Retning, kan efter min Overbeviisning ikke være rigtigt; det vilde, som jeg har tilladt mig at udtale, føre os i bestemte særlige Retninger uden i Virkeligheden at opfylde den Trang, for hvilken det Forhold, der har fremkaldt det foreliggende Lovforslag, i dette Dødblik staaer her som en Fremtoning, men ganske vist som en Fremtoning, der ikke vil være istand til virkelig at opfylde den Trang, som er bleven omtalt af det meget ærede Medlem, der sidst havde Ordet.

Jeg skal ikke videre opholde det høitærede Thing med mine Betragtninger over denne Sag; men jeg har troet det rigtigt, at en Anskuelse ganske modsat dem, der hidtil have gjort sig gjældende, ogsaa her kom til orde, og skal nu for Dødblikket lade Sagen gaae videre paa den Gang, den vil faae her i Thinget, og der efter paa et senere Stadium tillade mig nærmere og mere i enkelte Punkter at fremsføre de Bemærkninger, jeg kunde have at gøre.

Notwitt: Jeg skal udtale min Anerkjendelse ligeoverfor de fire ærede Rigsbægsmænd, som have indbragt nærværende Lovforslag. Strax da jeg tog dette lille Lovforslag i min Haand, forekom det mig ganske uskyldigt og som naturlig berettiget ved den Paragraph i Grundloven, der her afskillige Gange idag er bleven omtalt, nemlig § 75, som siger: „Folketirkens Forsatning ordnes ved Lov.“ Der er allerede af afskillige ærede foregaaende Taler anført, at de Skridt, der hidtil ere gjorte

for at indføre denne Røstteparagraf i Lovet, kun ere smaa, hvilket vi vistnok ogsaa alle villigen indrømme, og man kunde vel derfor nok synes, at det var paatide, da der ikke i denne Henseende er foretaget Noget fra det høitærede Ministeriums Side, at der her fra Thingets Side, ad privat Veie, blev gjort et Skridt fremad mod Maalet, og det skal derfor være mig en Fornøjelse med min Stemme paa Sagens forskjelligte Stadier at støtte nærværende Lovforslag. Jeg skal ikke videre opholde det høitærede Thing med yderligere at anbefale Lovforslaget; skjøndt jeg væsentligst tog Ordet for ogsaa at udtale mig anbefalende ligeoverfor det; hvad jeg derimod skal gaae over til, er at fremhæve nogle Forandringer, som ogsaa jeg kunde ønske foretagne ved Lovforslaget, navnlig en Forandring i hver af de tre Paragrapher, hvoraf det bestaaer. Jeg kunde saaledes ønske, at der i § 1 efter Ordene: „tjenstledig Præst“ blev tilføjet: „som ikke ved Dom er bleven berøvet sin præstelige Virksomhed, eller en theologisk Candidat, som i saa Tilfælde maatte kunne fordre den kirkelige Ordination.“

Der er af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nemlig Folkethingensmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), antydet det Rigtige i, at det var unge Mænd, der saaledes kom til at virke i en fri kirkelig Virksomhed. Jeg er ganske enig med ham deri, og derfor har jeg ogsaa tænkt mig, at det kunde være rigtigt, at vi fik en Tilføining i den af mig anførte Retning. Efter den Udtalelse, vi hørte af den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, gaaer jeg jo rigtignok yderligere end Lovforslaget, og jeg kan saaledes ikke for min Anskuelse vente nogen Understøttelse hos ham, men jeg skal dog tillade mig at henlede det eventuelle Udbalgs Opmærksomhed derpaa — jeg formoder, at et saadant vil blive nedsat —, for at det kan tage dette Spørgsmaal under Behandling. I § 2 kunde jeg ønske en Forandring, som er af mindre væsentlig Betydning, nemlig, at der efter Ordene: „Navnlig har Præsten paa den ellers brugelige Maade at indføre sine kirkelige Handlinger i en af ham selv anskaffet Kirkebog“, tilføies, hvad der vel er rimeligt: „samt at udstede saadanne Attester angaaende Daab, Vielse o. s. v.,